

บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Roles of Local Administrators Towards Local Development in Thap sakae
District, Prachuapkhirikhan Province

กัญจน์พร แทนรินทร์

Khannaporn Thanrin

สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Prachuap Khiri Khan Provincial Office

E-mail: khandeedeedee@gmail.com

Retrieved 13-07-2021; Revised 20-08-2021; Accepted 10-09-2021

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่ออธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (3) เพื่อวิเคราะห์การส่งผลของปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแทนครัวเรือนที่อยู่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 383 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า (1) บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ อยู่ในระดับมากที่สุด (3) ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหาร 3 ด้าน คือ ภาวะผู้นำ การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลต่อบทบาทผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และร่วมกันทำนายบทบาทผู้บริหารได้ร้อยละ 80.8

คำสำคัญ: บทบาทผู้บริหารท้องถิ่น; การพัฒนาพื้นที่; จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Abstract

The purposes of this research were to (1) evaluate roles of Local Administration Organization Executives toward Thapsakae district development.(2) describe opinions on executive's administrative behaviors affecting area development of Thapsakae district (3) analyze the effect of executive's administrative behaviors on roles of Local Executives toward Thapsakae district development. This research was a quantitative approach, samples were 383 residents of Thapsakae district. Questionnaire was data collection mean. Statistical tools were frequency, mean, standard deviation and Multiple Regression. Findings were as follows; (1) roles of Local Administration Organization Executives toward Thapsakae district development were at high level. (2) opinions on executive's administrative behaviors affecting area development of Thapsakae were at highest level. (3) three executive's administrative behaviors namely , leadership, communication, and creative thinking affected the Executives roles at 0.01 level of statistical significance and could forecast the roles at 80.8 percent.

Keywords: Roles, Executive Administrative Behaviors; Area Development; Prachuabkirikhan Province

บทนำ

ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์การ ประสานความต้องการของบุคคล ความต้องการของงาน และความต้องการขององค์การเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ 1) เป็นตัวกลางเชื่อมประสานระหว่างเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานแต่ละคนในท้องถิ่นที่หน่วยงานนั้นจะเข้าไปดำเนินการบริการช่วยเหลือ 2) เป็นตัวแทนในการแพร่กระจายข่าวสารและความรู้หรือประสบการณ์เรื่องราวต่างๆ ที่หน่วยงานนั้นต้องการจะเผยแพร่ไปให้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ 3) เป็นหลักคำปรึกษาและเป็นแหล่งสนับสนุนการยอมรับของคนในท้องถิ่น ต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นนั้น ๆ และ 4) เป็นตัวแทนของคนในท้องถิ่นที่จะรวบรวมปัญหา และความต้องการของคนในท้องถิ่นนำมาเสนอต่อหน่วยงาน ขณะเดียวกันก็ควรเป็นบุคคลที่เป็นผู้ริเริ่มการพัฒนาสังคมในท้องถิ่นในการกำหนดเวลาถ้ารับผิดชอบสิ่งต่าง ๆ ที่หน่วยงานจะนำเข้ามาบริการให้แก่คนในท้องถิ่น (ชลธิชา คงข้า, 2553) ย่อมมีบทบาทอย่างสำคัญในการดูแลและพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด

จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็นและความต้องการของตนด้วยความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือเพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (วิมล จันทรแก้ว, 2555) ต้องสามารถสื่อสารถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่างๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์ ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความหมายกัน (ณัฐกรณ์ นิมพาสี, 2561) กับต้องมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อสามารถ

การคิดสร้างผลิตผล หรือสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ (อังคณา แยมนิล, 2562)

การบริหารของผู้บริหารท้องถิ่น ในอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า มีปัญหาหาดำเนินการทำหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูง ซึ่งจากการศึกษาของพระมหามานะ พุทธิวิริโย (2555) สาเหตุของปัญหา มาจากการขาดภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน การติดต่อสื่อสารและประสานงานระหว่างพนักงานและประชาชนไม่ดีเท่าที่ควร

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงจะเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแนวทางสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้า ตลอดจนพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่ออธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อวิเคราะห์การส่งผลของปัจจัยด้านการบริหารต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

นักบริหาร หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นหัวหน้าหรือผู้นำในองค์การนั้นๆ ทำหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้อื่น (สาริศา เจนเขว้า และ เสวียน เจนเขว้า, 2560)

สรุปประเภทของบทบาท สามารถจำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ (ธรรมรัตน์ มณฑาทิพย์, 2559)

- 1) บทบาทตามอุดมคติ เป็นบทบาทที่สังคมหรือข้อระเบียบกฎหมายได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างชัดเจนว่าบุคคลที่อยู่ตามข้อกำหนดต้องทำหน้าที่ใด ๆ บ้าง เช่น ข้าราชการต้องมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริต หรือครูต้องมีความรู้ต่อวิชาชีพมีคุณธรรมและจริยธรรม
- 2) บทบาทในการปฏิบัติจริง เป็นบทบาทที่บุคคลที่ได้รับการดำรงตำแหน่งได้ลงมือดำเนินการปฏิบัติงานตามความรู้ ประสบการณ์ ของแต่ละตำแหน่ง เช่น ข้าราชการแต่ละฝ่ายต้องปฏิบัติตามหน้าที่และคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่ละสายงาน ครูต้องปฏิบัติการสอนแต่ละกลุ่มสาระวิชา

3) บทบาทแห่งการคาดหวัง เป็นบทบาทที่ถูกคาดหวังไว้จากผู้ดำรงตำแหน่งสูงกว่าหรือบุคคลอื่น ๆ ว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งนี้ต้องปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อองค์การสูงสุด เช่น ข้าราชการต้องร่วมกันปฏิบัติงานอันส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ครูสามารถอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เติบโตมาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

พฤติกรรมกรรมการบริหาร หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนของผู้บริหารเพื่อบริหารจัดการงานในความรับผิดชอบให้บรรลุผล พฤติกรรมในการบริหารมีหลายพฤติกรรม ในที่นี้ผู้วิจัยเน้นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมด้านภาวะผู้นำ การสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ของผู้นำ

1) ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของคนที่เป็นผู้นำในการใช้อิทธิพลหรือนำผู้อื่นมาไปสู่การบรรลุถึงเป้าหมายขององค์การ ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงภาวะผู้นำก็แสดงว่าต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ต้องมีทั้งคนซึ่งได้แก่ ผู้นำกับผู้ตามการโน้มน้าวหรืออิทธิพล และเป้าหมายขององค์การ (Daft, 1994 อ้างใน อภิชัย ชุ่มชื่น, 2562)

2) การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกความคิดเห็น ความต้องการจากผู้ส่งสารโดยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่อาจเป็นการพูด การเขียน สัญลักษณ์ ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความหมายกัน ซึ่งได้แก่กระบวนการทางด้านความรู้สึกและพฤติกรรม (ณัฐกรณ์ ฉิมพาสี, 2561) การสื่อสารเป็นกระบวนการในการติดต่อข่าวสารต่าง ๆ ผ่านวิธีต่าง ๆ จากบุคคลหรือกลุ่มหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งอาจจะใช้กระบวนการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมทั้งการพูดและการเขียนเพื่อที่จะสามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ไปสู่บุคคลอื่นให้เกิดความเข้าใจและยอมรับ รวมทั้งการเป็นผู้ฟังที่ดีเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลอื่น (นนธิพร สำน้อย, 2557)

3) ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่จะคิดได้หลายทิศหลายทาง หรือการคิดหาคำตอบหรือหาทางแก้ปัญหาได้หลายคำตอบ หลายรูปแบบ และความคิดสร้างสรรค์นี้อาจเป็นความคิดริเริ่มใหม่ ๆ หรือต่อยอดผสมผสานกับประสบการณ์เดิมก็ได้ และผลผลิตของความคิดสร้างสรรค์นั้นจะต้องมีประโยชน์หรือมีคุณค่าเชิงบวกต่อตนเองหรือสังคม ซึ่งในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้นคือการสร้างหรือการผลิตรายการที่ความแตกต่างเป็นเอกลักษณ์ มีความหลากหลาย มีการแก้ปัญหาในกระบวนการผลิตจนทำให้ได้ผลงานออกสู่สายตาประชาชน ความคิดสร้างสรรค์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งกับการผลิตรายการโทรทัศน์ (ระวีวรรณ ทรัพย์อินทร์, 2560) ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการทางสมองที่มีผลทำให้เกิดได้กว้างไกลหลายแง่มุมหรือเรียกว่า ความคิดแบบอนैनัย ทำให้เกิดความคิดแปลกใหม่แตกต่างไปจากเดิม เป็นความสามารถของสมองในการเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ รอบตัวเกิดการเรียนรู้และเข้าใจจนเกิดเป็นปฏิกิริยาตอบสนองให้เกิดความคิดเชิงจินตนาการ นำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในชีวิตประจำวัน การเรียน และการทำงาน โดยอาศัยประสบการณ์และความรู้ที่สั่งสมมา (ปิยะวุฒิ ปัญญาพิ, 2559)

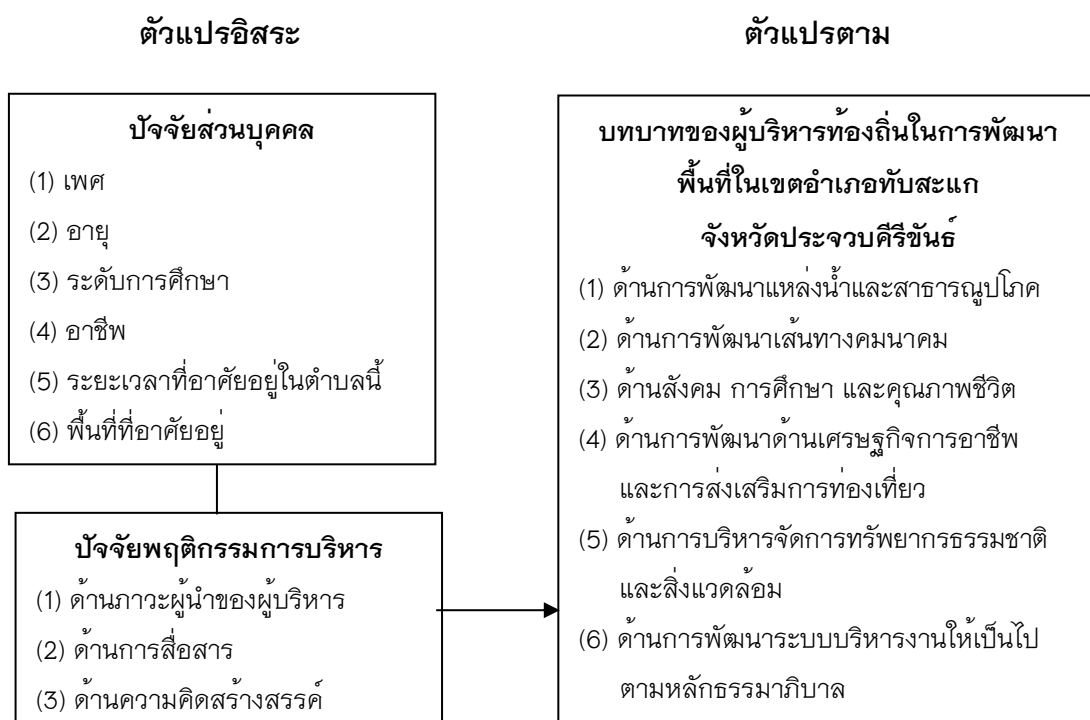
ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จาก 6 ตำบล รวมทั้งสิ้นจำนวน 8,912 ครัวเรือน อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ข้อมูล ณ วันที่ 12 เมษายน 2564) ครัวเรือนละ 1 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง 383 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้จะศึกษา 1.บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ด้านสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการอาชีพ และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาระบบบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล 2. ปัจจัยพฤติกรรมการบริหาร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการสื่อสาร และด้านความคิดสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดวิจัย

การศึกษาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิด โดยประกอบด้วย แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 6 ด้าน และพฤติกรรมการบริหาร ซึ่งอ้างอิงจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากวรรณกรรมที่ศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จาก 6 ตำบล จำนวน 383 คน กำหนดขนาด โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ความคลาดเคลื่อน 0.05 และการกำหนดสัดส่วนตามพื้นที่ สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) ใช้ในการบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหาร และบทบาทของผู้บริหาร และสถิติอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้วิเคราะห์การส่งผลของปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ในภาพรวม ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค ค่าเฉลี่ย 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ค่าเฉลี่ย 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบน 0.56 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลรวมของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายด้าน

บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ ในเขตอำเภอทับสะแก	$\bar{X}$	S.D	ระดับบทบาทของ ผู้บริหารในการ พัฒนา
1.ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค	3.28	0.51	มากที่สุด
2.ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม	3.26	0.53	มากที่สุด
3.ด้านสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต	3.22	0.56	มาก
4.ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการอาชีพ และการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.19	0.59	มาก

บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ ในเขตอำเภอทับสะแก	$\bar{X}$	S.D	ระดับบทบาทของ ผู้บริหารในการ พัฒนา
5.ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.19	0.56	มาก
6.ด้านการพัฒนาระบบบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	3.26	0.56	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.23	0.49	มาก

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภาวะผู้นำ ค่าเฉลี่ย 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร ค่าเฉลี่ย 3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ค่าเฉลี่ย 3.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลรวมของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายนาม

ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหาร	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านภาวะผู้นำ	3.29	0.54	มากที่สุด
2. ด้านการสื่อสาร	3.26	0.54	มากที่สุด
3. ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.25	0.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.27	0.51	มากที่สุด

3. การส่งผลของปัจจัยด้านการบริหารต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติถดถอยเชิงพหุพบว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถทำนายความผันแปรของบทบาทของผู้บริหารได้ร้อยละ 80.8 ($R^2=0.808$) โดยตัวแปรที่มีค่าทำนายสูงสุด ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหาร	B	S.E	Beta	Sig
ด้านภาวะผู้นำ	.236	.039	.256	.000**
ด้านการสื่อสาร	.147	.042	.160	.001**
ด้านความคิดสร้างสรรค์	.487	.039	.537	.000**
$R^2 = .808$ SEE = .21833 F= 533.093				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านดง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ด้าน ได้แก่ คือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค การพัฒนาเส้นทางคมนาคม และการพัฒนาระบบบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

ในการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค ผลงานสำคัญ คือ จัดให้มีการขยายวางแนวท่อประปาให้มีน้ำประปาใช้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน รวมทั้งจัดให้มีการขยายเขตไฟฟ้าคร้วเรือนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ในส่วนของการพัฒนาเส้นทางคมนาคม งานสำคัญ คือ การจัดให้มีการปรับปรุงทางระบายน้ำที่มีอยู่ให้สามารถระบายน้ำได้ดี และจัดให้มีการก่อสร้างถนนภายในหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน ส่วนการพัฒนาระบบบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ผู้บริหารท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่ และจัดให้มีระบบการจัดเก็บภาษีที่ดิน สิ่งปลูกสร้างอย่างเป็นธรรม เป็นอาทิ

ปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ส่งผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่มากที่สุด ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ได้รับอิทธิพลจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้บริหาร ซึ่งการศึกษาค้นพบว่า ผู้บริหารในอำเภอบ้านดงยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยนำมาคิดหาวิธีในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างชาญฉลาด ซึ่งบ่งชี้ได้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทเป็นผู้พัฒนา นำความเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่พึงประสงค์มาสู่พื้นที่ ซึ่งสำหรับขององค์การหรือสังคมผู้นำจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ มองไกลในอนาคต และทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของนักบริหารมืออาชีพ ตามความเห็นของ บุนหา วชิระศักดิ์มิ่งคล (2557) นอกจากนั้นยังเป็นการแสดงบทบาทตามที่คาดหวัง ซึ่งในที่นี้ได้แก่ การยอมรับการเปลี่ยนแปลง นั่นคือ นอกจากบทบาทตามที่ถูกกำหนดและบทบาทที่ปฏิบัติจริง ผู้บริหารในอำเภอบ้านดงยังมีบทบาทตามที่สังคมคาดหวังอีกด้วย (Cohen, 1979 อ้างใน ณัฐกรณ์ นิยมพาลี, 2561)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อให้การพัฒนาพื้นที่ของอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ประกอบด้วย

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุน ด้านการสื่อสาร ในการพัฒนาพื้นที่ ของอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการจัดการประชุมเพื่อหาทางพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาชนในท้องถิ่นและเป็นผู้ประสานงานที่ดีในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชนและประชาชน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ตรงต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

2. ควรส่งเสริมและสนับสนุน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาพื้นที่ ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในพื้นที่มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น และนำประสบการณ์ที่ผ่านมาที่เป็นประโยชน์ แล้วนำมาสร้างแบบแผนใหม่ ๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและสาธารณูปโภค ควรเพิ่มไฟฟ้าให้แสงสว่างโดยประสานขอความอนุเคราะห์เสนอความต้องการและความจำเป็นให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพิ่มจุดติดตั้งไฟส่องสว่างตามท้องถิ่นให้กับชุมชนเพื่อความปลอดภัยของชาวบ้าน

2. ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม จัดให้มีการติดตั้งไฟส่องสว่างและป้ายบอกทางจราจรครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างทำป้ายจราจรเพิ่มเติมตามความจำเป็นตามจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุก่อน อีกทั้ง อาจขอการสนับสนุนจากทางหลวงชนบทช่วยจัดหาป้ายบอกทางจราจร เพิ่มอีกแนวทางหนึ่ง

3. ด้านสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต ควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพให้แก่เด็ก และเยาวชน การออกกำลังกายให้มีหลากหลายและเป็นประโยชน์ ควรให้ผู้ที่เชี่ยวชาญมาจัดทำและจัดหาอุปกรณ์ สิ่งแรกที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องทำคือรู้ถึงความต้องการของชาวบ้าน ขอความร่วมมือกับสถานศึกษาเจ้าของสถานที่ และหน่วยงานรัฐ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดที่มีโครงการสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ

4. ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการอาชีพ และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ท้องถิ่น และเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ เช่น เฟสบุ๊กชุมชน เพจท่องเที่ยวชุมชน คลิปวิดีโอเพื่อลง YouTube นำเอาเด็กรุ่นใหม่ที่เก่งที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยี ด้านโซเชียล มาจัดทำทีมงาน ซึ่งจะช่วยปลูกจิตสำนึกให้เกิดความรักสามัคคีในชุมชนอีกทางหนึ่ง

5. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ให้แก่ทุกชุมชน เป็นการลงทุนครั้งเดียวแต่เกิดประโยชน์ยาวนาน

6. ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ควรส่งเสริมบุคลากรในการให้ความสำคัญแก่การให้บริการ การแก้ไขปัญหาสาธารณะที่เกิดขึ้นในชุมชน ควรส่งเสริมเน้นย้ำให้บุคลากรเข้าใจหลักธรรมาภิบาล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยถึงสภาพปัญหาบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยการลงพื้นที่สัมภาษณ์ประชาชนในท้องถิ่นในเรื่องบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ

2. ควรทำการศึกษาวิจัยถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลให้บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นในการพัฒนาพื้นที่ในเขตอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ประสบผลสำเร็จและครอบคลุมในทุกด้าน เช่น การจัดการข้อมูล หลักธรรมาภิบาล นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชลธิชา คงข้า. (2553). *ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลทวีวัฒนา จังหวัดนนทบุรี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐกรณ์ นิมพาลี. (2561). *บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- เทศบาลเมืองบางบัวทอง. (2557). *รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. 2556*. นนทบุรี: เทศบาลเมืองบางบัวทอง.
- ธรรมรัตน์ มณฑาทิพย์. (2559). *บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาทีมงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- นนทิพร สาน้อย. (2557). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปภาวดี มนตรีวัต. (2554). *การนำนโยบายท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในนโยบายแผนและโครงการท้องถิ่น*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ระวีวรรณ ทรัพย์อินทร์. (2560). *ความคิดสร้างสรรค์กับรายการโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ* (รายงานวิจัย). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สาริศา เจนเข้ว่า และเสวียน เจนเข้ว่า. (2560). การเป็นนักบริหารมืออาชีพในยุคไทยแลนด์ 4.0. *Journal of Nakhonratchasima College*, 11(3), 267–276.
- อภิชัย ชุ่มชื่น. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติชายหาดปากน้ำปราณ เทศบาลตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนานาชาติสแตมฟอร์ด.
- อภิชาติ พานสุวรรณ และอดิสร ภูสาระ. (2562). บทบาทผู้นำในการพัฒนาชุมชนบ้านลาว อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 21(1), 53–60.
- อำเภอทับสะแก. (2563). *แผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ. 2561–2565) อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. ประจวบคีรีขันธ์: คณะกรรมการบริหารงานอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- Yamane, T. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis*. 3rded. Singapore: Harper International Editor.